

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut til EM2017 pålægges at fremlægge et forslag indeholdende en finansieringsmodel som skal sikre opførsel, i samarbejde med kommunerne, af 100 midlertidige boliger til hjemløse fordelt i hele landet.

(Medlem af Inatsisartut, Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit)

(1. behandling)

Der findes i Grønland 3 former for hjemløshed; boligløse, genhusede og deciderede hjemløse iflg. rapporten om emnet fra 2013.

Der er en relativt stor forskel på de 3 måder at være hjemløs på, men under alle former for hjemløshed, er der en række af vore udfordringer i samfundet der stikker deres hoved op.

Er man hjemløs pga. skilsmisse, dødsfald og lignende – turde det være indlysende at der er et sagsbehandlingssystem der ikke har formået at støtte op og hjælpe borgeren videre.

Det er et meget reelt problem – at et menneske f.eks. kan bo hos nogen der skaffer løn, mad og tag over hovedet, som så afgår ved døden, flytter eller skilles fra personen der er afhængig af dem.

Det viser meget tydeligt at offentlig hjælp først og fremmest må sigte mod, at borgere bliver selvhjulpne.

Hjemløse problematikken er også en direkte afledt effekt af, at man f.eks. ikke vil bygge nok i Nuuk.

Mange af de boligløse er folk i Nuuk, som simpelthen ikke kan købe eller leje sig til en bolig fordi bolig manglen er så stor, og dermed priserne på boliger skrues så højt op, at man ikke kan være med medmindre man er ansat i det offentlige – som af gode grunde sætter sig på rigtig mange boliger for at kunne tilbyde deres medarbejdere tag over hovedet, som så igen skaber et privat marked med enormt høje priser.

Uanset hvordan vi vender og drejer det, så er bolig manglen i Nuuk særligt stor.

Der bor ca. 17.000 af landets borgere – fra hele landet – i Nuuk, og det er altid med stor beklagelse at Kommuneqarfik Sermersooq må konstatere at hver gang der diskuteres boligpolitik, opførsel af nye boliger – eller renovering af eksisterende - overses de, til fordel for alle andre byer i landet.

En måde at løse denne hjemløse befolkningsgruppes problemer ville være at vi sikrer en ansvarlig og fair boligpolitik når vi går i gang med de rullende sektorplaner for boligbyggeri og renovering i landet.

Og endelig er der en gruppe mennesker der ikke har egen bolig af andre årsager, det kan være at de forsøger at flygte fra sociale problemer, eller misbrugsproblemer.

Derfor er det så vigtigt at vores socialsystem i kommunerne virker, og anviser og hjælper borgere til at klare hverdagen, at genopbygge selvværdet, at give hjælp, men også at stille krav om at deltage i livet – og give plads til at mennesker kan arbejde på mange forskellige niveauer, og vi skal som samfund favne noget bredere end vi gør i dag, hvorfor mobning, bagtaleri og fremmedgørelse bør være et konstant opmærksomhedspunkt for vort samfund.

Erhvervslivet forsøger sig, uden psykologisk indsigt til at kunne det, med ordninger der er fleksible og som hjælper med vide rammer – lige lidt hjælper det naturligvis, for det er slet ikke den hjælp borgere med de her problemer skal have.

Skolerne forsøger at samtale med familier, uanset om det er folkeskolen, de studieforbereende uddannelser, universitet eller efterskoler/højskoler.

Forældre med mangelfulde evner, forsøger sig. Venner og familie forsøger at hjælpe.

Et enkelt menneske der er kastet ud i kaos pga. hændelser, opvækst eller andre faktorer søger og får hjælp på mange forskellige måder, men resultatet bliver ofte magtesløshed, gnidninger, frustrationer og brudte relationer og forhold uden den rette hjælp.

Den rette hjælp er af afgørende betydning. Rammer hjælpen rigtigt første gang, imødekommer borgeren dér hvor vedkommende er, og fortæller borgeren at det er en problemstilling som de kan få magt over, at de kan lære at have tillid til livet, menneskene omkring dem – og allervigtigst sig selv – så er hjælpen for en livstid, eller flere generationer.

Vi bør sætte ind på alle planer for at sikre, at vi får standset denne udvikling i vort samfund yderligere.

Det kræver også af både kommuner, selvstyre og borgere at vi kommer til at skatte procedurer, orden i anvisningsmuligheder, supervision på belastede arbejdspladser, flere hænder tilført og få, men effektive tiltag varetaget for at sikre en kontinuitet og ordentlighed i socialsektoren.

Og uddannelse.

Vi er klar over, at dét at være hjemløs i Arktis er en særlig farlig og udsat position, hvorfor vi godt kan se, at vi bør se på eksisterende muligheder for hjemløse – indtil vi sikrer at vi får de andre ting på plads.

Med disse ord sender vi nærværende forslag til grundig diskussion i familie- og sundhedsudvalget og opfordrer udvalget til en tæt dialog med kommunerne omkring deres politik, samt at læse op på problematikken, bl.a. ved rapporten af Statens Byggeforskningsinstitut - Ålborg Universitet fra 2013; ”Hjemløshed i Grønland”.